

[Finn Jørgensen]

udsætninger, der skal til for at løse spørgsmålet.

Vi mener naturligvis også, at man bør afvente afslutningen af de to udvalgs arbejde, inden man tager stilling til spørgsmålet om ansvarsplacering m.v. hos kommunalbestyrelsesmedlemmer. Som hr. Lohmann sagde, er det ikke sikkert, det skal begrænses til disse fire områder. Det må i øvrigt også ses i sammenhæng med en række andre spørgsmål på det bygge- og miljøretlige område og har ikke mindst relation til den kommunale styrelseslov.

Målet må være – det kan vi ikke være uenige om – en klar og enkel, brugervenlig lovgivning. I denne forbindelse er brugerne såvel de borgere, hvis adfærd lovgivningen regulerer, som de instanser – det kan være kommunale, amtskommunale eller statslige – der skal administrere lovene.

Lovgivningens mål og midler må stå i rimeligt forhold til hinanden. Det gælder navnlig, når der er tale om sanktioner, herunder straffesanktioner. Det er som bekendt straffelovens hovedregel, at kun forsætlige forhold straffes, men samtidig gælder det også, at manglende kendskab ikke fritager for ansvar. Den lovgivning, der specielt er peget på i de fire eksempler her, er meget kompliceret og uoverskuelig. Derfor siger det sig selv, at der oftere vil være risiko for misforståelser eller manglende kendskab, eksempelvis hos kommunalbestyrelsesmedlemmer, der jo ikke er valgt specielt til at fortolke love. Det vil omverdenen i almindelighed betragte som undskyldeligt, selv om det ikke derfor kan sluttes, at man ikke har noget ansvar. Jeg synes nok, det viser, at de foreslåede lovændringer ikke synes at være udtryk for et hensigtsmæssigt samspil mellem mål og midler. Bygge- og miljølovgivningen, som vi kender den i dag, er, som jeg har sagt, hverken enkel eller entydig, og det er et spørgsmål, om det i så fald er rimeligt at straffe på grund af manglende kendskab.

Jeg vil også godt sige, at det er min og mit partis opfattelse, at regler om kommunalbestyrelses og amtsrådsmedlemmers ansvar bør samles ét sted, nemlig i den kommunale styrelseslov, der jo samtidig udstikker rammerne for de kommunale råds virke.

I bemærkningerne til lovforslaget er der givet nogle eksempler og medgivet nogle vurderinger fra forslagsstillerne. Alt det, der er

anført i bemærkningerne, er i øvrigt ikke korrekt. Men når man tager i betragtning, hvor mange sager af denne art der rent faktisk er løst i de kommunale råd, så er det en meget lille procentdel, der er grund til at sætte en finger på. Derfor er der heller ingen grund til særligt at fremme dette forslag på nuværende tidspunkt.

Jeg skal ikke undlade at sige, at jeg finder det initiativ, der er taget her, i nogen grad overflødig, og forslaget er i øvrigt heller ikke særlig grundigt gennemarbejdet. Derfor kan vi ikke medvirke til at fremme det.

Sønderby (V):

Som det er sagt af de foregående ordførere, er der vedrørende dette problemkompleks et udvalgsarbejde i gang, og man kunne vel egentlig godt have ventet, til det udvalgsarbejde var blevet færdigt.

Forslaget går ud på, at nu skal kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer, der deltager i administrationen af planlovgivning, miljølovgivning og byggelovgivning, efter straffelovens regler om forbrydelse i offentlig tjeneste eller hverv straffes. Det kan venstre ikke umiddelbart tilslutte sig.

Jeg vil sige ligesom hr. Finn Jørgensen, at det er vel ikke helt relevant alt det, der står i bemærkningerne, men alligevel erkender vi, at de eksempler, der er nævnt i bemærkningerne, viser, at der har været nogle uheldige sager. Men når vi ved, hvor mange sager vore kommunalbestyrelser og amtsråd behandler hvert år, så skal vi nok ikke lige gribe til at sige, at nu skal det hele laves om. Vi beklager i forbindelse med de sager også, hvis enkeltpersoner er kommet i klemme, men det vil jeg vende tilbage til.

En konsekvens af lovforslaget vil være, at de folketvalgte næsten nødvendigvis må være eksperter for at være sikre på, at man administrerer loven rigtigt. Hvad med os her i folketinget? Vedtager vi ikke love, hvis konsekvenser vi ikke altid rigtig kender?

Som de foregående ordførere har sagt, er der i indenrigs-, bolig- og miljøministeriet nedsat udvalg, der skal undersøge disse problemer, og vi må give dem tid til at blive færdige. Venstre vil afvente rapporterne fra de to ovennævnte udvalg og lade dem indgå i drøftelserne. Men jeg giver hr. Finn Jørgensen ret i, at meget af det, som er nævnt her,